

ה"ת 7814/11/17 - סועאד חליחל נגד תביעות מרום הגליל והגולן

בית משפט השלום בקריית שמונה

ה"ת 7814-11-17 חליחל נ' תביעות מרום הגליל והגולן
תיק חיצוני: 89226/2016

בפני כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
המבקשת סועאד חליחל
נגד
המשיבה תביעות מרום הגליל והגולן

החלטה

פתח דבר:

ביום 5.11.17 הגישה המבקשת בקשה בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) התשכ"ט-1969 (להלן: **הפקודה**) במסגרתה עותרת היא להשיב לידיה רכב מסוג פג'ו מס' רישוי 1353951 (להלן: **הרכב**) אשר נתפס במסגרת החקירה המשטרתית העומדת בבסיסו של תיק ת"פ 16405-07-17 של בית משפט זה.

כעולה מהבקשה ומטענות הצדדים, ביום 29.2.16 נתפס בכפר עכברה הרכב וזאת לאחר שעלה חשד כי ברכב בוצעה עבירה של גניבת עגלים על ידי הנאשם פאדי חליחל, הוא בנה של המבקשת.

דיון בבקשה התקיים במעמד הצדדים ביום 19.11.17.

טענות המבקשת:

במסגרת בקשתה מציינת המבקשת כי המדובר ברכב אשר יום קודם לתפיסתו שימש את הבן פאדי לנסיעה בכפר וכאשר חזר בערב לביתם, הודיע כי יש תקלה ברכב ולכן הרכב נשאר בסמוך למגרש הכדורגל בכפר.

המבקשת מציינת כי יום לאחר מכן, בשעת בוקר מוקדמת, הגיעו לביתם שוטרים מיחידת ארז לקחו את הבן פאדי לחקירה והחרימו את הרכב אשר כאמור נשאר בסמוך למגרש הכדורגל בכפר.

במסגרת בקשתה הכתובה ובטיעוניה בפניי, הדגישה המבקשת, כי הרכב אינו קשור לביצוע העבירה כלל וכלל, ברכב היתה תקלה חשמלית ומשכך, נותר בסמוך למגרש הכדורגל וכי המדובר ברכב שהינו קניינה של המבקשת שהינה אם ל-6 ילדים ורכב המשמש אותה וכן את בנותיה סאלי ונור אשר נוסעות ללימודים באוניברסיטה.

בסיפא בקשתה מציינת המבקשת כי לא ייגרם כל נזק למשיבה במידה וישוחרר הרכב לידיה, במיוחד כאשר ברכב לא בוצעה כל עבירה.

עמוד 1

טענות המשיבה:

מנגד טענה המשיבה כי התפיסה בוצעה כדין וכי יש לדחות הבקשה.

המשיבה מפנה לחומר הראיות שבתיק וטוענת כי הרכב שימש לביצוע העבירה של גניבת עגלים, כאשר העגלים נמצאו קשורים סמוך לרכב, בעוד שלוש דמויות בורחות מהמקום ועל כן, יש לדחות את טענת המבקשת בעניין זה.

המשיבה הדגישה, כי בכוונתה לבקש את חילוט הרכב בסיום ההליך המשפטי כנגד הבן פאדי ועל כן מתנגדת היא להשבת הרכב על ידי המבקשת.

דין והכרעה:

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה אשר הוגש לעיוני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לדחיה ואנמק.

המקור הנורמטיבי לתפיסת חפצים מצוי בהוראתו של סעיף 32(א) לפקודה, הקובע כדלקמן:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

כמו כן, במסגרת סעיף 34 לפקודה הנ"ל נקבעת סמכותו של בית המשפט ליתן הוראות ביחס לתפוסים אשר נמצאים בידי המשטרה, באופן הבא:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

במסגרת רע"פ 1792/99 אלי גאלי נ' משטרת ישראל (פורסם במאגרים המשפטים) עמד כב' השופט מ' חשין על האיון שעל בית המשפט לערוך בשאלת המשך תפיסתו של חפץ ובכלל זה כלי רכב, אשר לגביו נטען כי נעשה בו שימוש לביצוע עבירות פליליות:

" לא ייעלם מעינינו, כי המשך החזקת החפץ שנתפס בידי המשטרה יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים - מעבר לפגיעה שהייתה בעצם התפיסה - ומכאן עשויה שתילמד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית-המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתכלית ראויה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעלים במידה העולה על הנדרש. לשון אחר: שומה עליו על בית-המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את

תכלית "מעצרו" של הנכס, אך פגיעתה בבעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס".

זאת ועוד, במסגרת בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) עמדה כב' השופטת א' פרוקצ'יה על הפרמטרים שעל בית המשפט לקחת בחשבון במסגרת שקילת האפשרות לשחרר את התפוס ל"חלופת תפיסה", כדלקמן:

"השאלה הראשונה מתמקדת בעצם קיומה המתמשך של עילת תפיסה. בחינתה מחייבת התייחסות, בין היתר, לשלב ההליך הפלילי, בנקודת הזמן הרלבנטית, אם מדובר בחקירה, מה סיכוייה להבשיל לכתב אישום ולמשפט; האם החשש לשימוש בחפץ לצורך ביצוע עבירה עתידית עודנו קיים, ומה עוצמתו; האם יש הסתברות לקיום משפט, ומה מידת הצורך בחפץ כראייה, ומה סיכויי ההרשעה העשויים להביא בעקבותיהם גם לחילוט החפץ, וכיוצא באלה שיקולים...

השאלה השניה מתמקדת באפשרויות שחרור החפץ והתנאים לכך, בהינתן קיומה של עילת תפיסה מתמשכת. במסגרת זו יש לשקול את הצורך בהמשך התפיסה כדי להגשים את תכליתה מול עניינו של הפרט הנפגע בזכות קניינו, ולבחון את אפשרות האיזון בין השניים באורח מידתי".

ובהמשך הדברים:

"... בשיקולול האינטרסים, תוערך מצד אחד מידת הצורך בהשאת התפוס בידי המשטרה בהתאם לעוצמת התכלית שהתפיסה נועדה להשיג בנסיבות המשתנות של ההליך הפלילי המתפתח; מצד שני, ייבחנו היבטים שונים הנוגעים בטיבו של החפץ מבחינת בעל הקנין, כגון האם מדובר בחפץ שהחזקה בו מותרת על פי דין... מה מידת נחיצותו של בעל הקנין בחפץ, ושיעור נזקו משלילת החזקתו בטרם הסתיים ההליך הפלילי. בהקשר זה, עשוי להיות הבדל בין תפוס המשמש אדם לעיסקו ולמשלח-ידו, לבין תפוס שאינו בר-שימוש יומיומי".

מכל המקובץ לעיל עולה, כי לצורך הכרעה שיפוטית ביחס לתפוסים על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי, הכולל בין היתר את הסיכון לביצוע עבירות פליליות חדשות באמצעות החפץ במידה וישוחרר, כמו גם את אפשרות הבאת החפץ כראיה במסגרת ההליך המשפטי ומימושו וחילוטו בסיומו של ההליך ובין, הפגיעה בקניינו של בעל החפץ.

לגופו של עניין:

כפי שנטען על ידי הצדדים, אין מחלוקת כי הרכב מצוי בבעלותה של המבקשת ומשמש בין היתר אותה ואת יתר בני משפחתה ואולם, בעוד שלטענת המבקשת רכב זה כלל לא היה מעורב בביצוע העבירה הרי שלטענת המשיבה הרכב

שימש לעבירה של גניבת בקר על ידי בנה של המבקשת.

זאת ועוד, בעוד המבקשת סבורה כי יש מקום להשיב את הרכב לידיה שכן אין בכך משום פגיעה באינטרס הציבורי, סבורה המשיבה, כי יש להותיר את הרכב ברשותה לצורך הבטחת חילוטו בסיום ההליך.

כבר בראשית הדברים יש להדגיש, כי מקובלת עליו טענת המשיבה ולפיה קיימת תשתית ראייתית לכאורית ממשית בדבר מעורבות הרכב בביצוע העבירות של גניבת עגלים ואפרט:

מדוח הפעולה של השוטר סלמן איברהים מיום 29.2.16 (מסמך כ"ט בתיק החקירה) עולה כי במסגרת פעילות יזומה כנגד גניבות חקלאיות, קיבל דיווח משוטר אחר שערך תצפית לפיו הרכב נכנס לתוך כפר עכברה, השוטר אברהים הבחין ברכב נוסע בתוך הכפר, עוצר, מכבה אורות וזיהה שלושה אנשים פורקים מתוכו תוך שאחד הוציא עגל מהמושב האחורי והשניים האחרים פתחו את תא המטען וכל אחד מהם גם כן הוציא עגל, החשודים עזבו את העגלים במקום וברחו בריצה לאחר שהבחינו ברכבים משטריים באים לכיוונם.

מדוח הפעולה של השוטר יוחאי פינטו מיום 29.2.16 (מסמך ל"ה בתיק החקירה) עולה, כי בעת שהגיע לרכב בכפר עכברה הבחין בעגל בצבע חום בסמוך לרכב, קשור ברגליים, בחיפוש שעשה במדרון מתחת לרכב, הבחין בעוד שני עגלים קשורים ואף בחיפוש שערך ברכב שחלונותיו היו פתוחים, מצא טלפון נייד מסוג נוקיה שחור על מושב הנהג, מפתח של רכב טויוטה וכן הבחין בתא המטען בשמיכה אשר עליה צואה של בעלי חיים ופנס שחור.

מדוח הפעולה של רס"מ מארק מנשרוב מיום 29.2.16 (מסמך ל"ב בתיק החקירה), עולה כי לאחר שקיבל הודעה שהרכב משמש את פאדי חליחל ושייך למבקשת, ניגש לביתו של פאדי חליחל במקום הבחין באביו אשר פתח את הדלת ואמר כי בנו ישן בחדר. כאשר השוטר פנה לפאדי ושאל אותו איפה מכשיר הטלפון הנייד שלו, הוא אמר שהוא משתמש בטלפון הנייד של אביו וביחס לרכב השיב, כי זה רכב של המשפחה, הוא נסע עימו אתמול בשעות הערב ולאחר שהרכב התקלקל, הותיר אותו ליד המסגד. בשלב זה, השוטר שאל את פאדי היכן מפתחות הרכב ופאדי הצביע על השולחן ואכן, המפתחות נתפסו על ידי השוטר.

מעיון בתמונות הרכב ומדוחות השוטרים שצויינו לעיל עולה, כי לא רק שנמצאו ברכב שערות, פנס, שמיכה וצואה בתא המטען, אלא אף, על כסא הנהג נמצא מכשיר טלפון נייד וכן רשיון נהיגה על שם פאדי חליחל, כאמור בנה של המבקשת.

בנוסף, עיון במסמך המסומן צ"ה בתיק החקירה מעלה כי מכשיר הטלפון הנייד שנתפס ברכב אכן משוייך לפאדי חליחל וזאת למרות שהאחרון מכחיש זאת.

לאור הראיות שפורטו לעיל, תוך שאדגיש, כי בתיק החקירה ראיות נוספות הקושרות את פאדי חליחל לאירוע הגניבה, הרי שהמדובר ברכב שבו הוסעו עגלים אשר נגנבו קודם לכן משטח המרעה של המתלונן בסמוך ליישוב קדיתא, העגלים נמצאו כפותרים בסמוך לרכב, ברכב נמצאה צואה וכאמור הרכב זוהה בוודאות על ידי השוטרים כמי שהוביל את העגלים הגנובים.

משכך, הנני לקבוע כי תפיסת הרכב נעשתה כדין ואין נפקא מינה אם הרכב נתפס במהלך הנסיעה כשהעגלים בתוכו, או כאשר הוא מצוי בעצירה בתוך כפר עכברה, שכן, התנאי הקבוע בסעיף 32 לפקודה בדבר יסוד סביר לחשד כי ברכב בוצעה עבירה, מתקיים במקרה דנן.

כאמור, המבקשת מציינת כי יש להשיב את הרכב לידיה מאחר והוא משמשה לסידוריה וכן משמש את בנותיה לנסיעה לאוניברסיטה ואילו המשיבה עותרת להבטחת חילוטו בסיום ההליך.

יש להדגיש, זאת אומר בזהירות המתבקשת, כי הגם והמשיבה בתגובתה לא התייחסה לעניין זה, הרי שנדמה והרכב עצמו מהווה ראייה חשובה בתיק, אשר ייתכן ותהיה מחלוקת באשר לעצם זיהויו, לאופן בדיקתו וכן לניתוח הממצאים שנמצאו בתוכו, דבר אשר יש בו להשליך לטעמי על מציאת נקודת האיזון בין זכות הקניין של המבקשת לבין זכותה של המשיבה לקיום הליך משפטי סדור ולחילוט חפץ שסייע לביצוע העבירה.

מכל מקום, איני סבור כי עלה בידי המבקשת להצביע על נזק מיוחד אשר יגרם לה כתוצאה מהותרת הרכב בידי המשיבה וזאת מעבר לכל נזק "רגיל" שנגרם מעצם תפיסת רכב כלשהו.

המדובר כאמור ברכב ששימש לביצוע עבירות חמורות של הסגת גבול פלילית, התעללות בבעלי חיים, איסור הובלת צאן וגניבת בקר ואשר סיכויי חילוטו בסוף ההליך לא מבוטלים.

ודוק, בסיום ההליך המשפטי, במידת הצורך, יצטרך בית המשפט להכריע בשאלות הקנייניות ברכב, אולם לשלב זה, הרי שקיימת תשתית ראייתית לכאורית גם ביחס להיות הרכב בשימוש העיקרי של פאדי חליחל (ראה לעניין זה למשל: הודעתו של ג'וני ג'ובראן מיום 20.3.16 עמ' 4 שורה 91) תוך שאין בכוונתי להכריע בסוגיה.

בנסיבות אלה וכאשר קיימת תשתית ראייתית לא מבוטלת כנגד בנה של המבקשת פאדי חליחל, הרי שיש להבטיח את הימצאות הרכב בידי המשיבה לצורך הצגתו כראיה בהליך הפלילי וכן את הבטחת התייצבותו לצורך חילוטו בעתיד במידת הצורך.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, אני מורה על דחיית הבקשה על כל רבדיה.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לצדדים בדואר.

תיק החקירה יוחזר לידי המאשימה במזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, ח' כסלו תשע"ח, 26 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.